

Nr 54

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 6 § förordningen den 27 mars 1954 (nr 142) om taxering för inkomst av medel, som insatts å skogskonto.

I en den 15 november 1957 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 189, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning angående ändrad lydelse av 6 § förordningen den 27 mars 1954 (nr 142) om taxering för inkomst av medel, som insatts å skogskonto.

Beträffande *propositionens huvudsakliga innehåll* må här anföras följande.

För att bereda sådana jordbrukare, vilka innevarande höst drabbats av skördeskador, möjlighet att utan dröjsmål disponera över medel, som innestår på skogskonto, föreslås i propositionen, att Kungl. Maj:t skall kunna förordna att uttag av sådana medel må ske utan iakttagande av den eljest gällande uppsägningstiden av fyra månader.

Det ovannämnda *författningsförslaget* är av följande lydelse.

Förslag

till

förordning angående ändrad lydelse av 6 § förordningen den 27 mars 1954 (nr 142) om taxering för inkomst av medel, som insatts å skogskonto

Härigenom förordnas, att 6 § förordningen den 27 mars 1954 om taxering för inkomst av medel, som insatts å skogskonto, skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

6 §.

Skattskyldig, som vill disponera å skogskonto innestående medel, äger att fyra månader efter uppsägning återfå det insatta beloppet. Uppsägning må avse beloppet i dess helhet eller del av detsamma, dock att deluttag ej må understiga 1 000 kronor.

Efter det — — — kvarstående medel.

(Föreslagen lydelse)

6 §.

Skattskyldig, som vill disponera å skogskonto innestående medel, äger att fyra månader efter uppsägning återfå det insatta beloppet. Uppsägning må avse beloppet i dess helhet eller del av detsamma, dock att deluttag ej må understiga 1 000 kronor. *Om särskilda förhållanden det förändra, äger Konungen medgiva, att å skogskonto innestående medel må uttagas utan att nu föreskriven uppsägningstid iakttages.*

Efter det — — — kvarstående medel.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Rörande motiveringen för det i propositionen framlagda förslaget hänvisar utskottet såvitt densamma ej framgår av här nedan intagna yttrande av departementschefen till ovannämnda statsrådsprotokoll.

Till stöd för det i propositionen framlagda förslaget har *departementschefen* anfört följande.

Medel, som insatts på skogskonto, skall återföras till beskattning det år då uttag sker. Inom en tioårsperiod äger den skattskyldige själv bestämma när han vill göra uttag. Han kan sålunda förlägga sina uttag till sådana år, då det ur beskattningssynpunkt är fördelaktigast för honom. Den begränsningen gäller dock att medlen får lyftas först fyra månader efter uppsägning. Detta innebär, att medel som uppsäges efter utgången av augusti månad ett visst år icke får lyftas förrän påföljande år. Intäkten blir sålunda att hänföra till detta senare år.

Skall de jordbrukare, som i höst drabbats av skördeskadorna, iakttaga den lagstadgade uppsägningstiden av fyra månader, medför detta att pengarna icke kan bli tillgängliga för lyftning förrän någon gång in på nästa år. De uttagna medlen måste då upptagas bland intäkterna i den deklaration som avlämnas år 1959. Härigenom går den skattskyldige miste om möjligheten att kvitta inkomsten mot den förlust, som årets skördeskadorna kan komma att åsamka honom. Denna förlust kommer ju fram redan i 1958 års deklaration.

Bestämmelsen om en fyra månaders uppsägningstid har tillkommit för att förhindra missbruk av uppskovsrätten t. ex. genom att pengar som insatts mot slutet av ett beskattningsår lyftes strax därefter. Några sådana konsekvenser behöver icke befaras vid ett bifall till den nu föreliggande framställningen om ett tillfälligt undantag från regeln om viss uppsägningstid. Med hänsyn härtill och då det synes rimligt att skogskontomedel,

som uttagits i anledning av skördeskadorna innevarande höst, i beskattningshänseende får hänföras till beskattningsåret 1957, vill jag för min del tillstyrka att uttag får ske utan iakttagande av den i förordningen om skogskonto stadgade uppsägningstiden. Då behov av liknande dispens kan uppkomma även i framtiden synes det icke lämpligt att lagstifta endast för det nu aktuella fallet. I stället torde i förordningen böra införas en bestämmelse om rätt för Kungl. Maj:t att, när särskilda skäl föreligger, medgiva undantag från regeln om fyra månaders uppsägningstid. Förslag till erforderlig författningsändring har upprättats inom finansdepartementet och torde genom proposition få föreläggas riksdagen.

Godkänner riksdagen förslaget torde det sedan få ankomma på Kungl. Maj:t att utfärda erforderliga bestämmelser. För att tillgodose syftet med den gjorda framställningen torde det vara tillfyllest att medgiva uttag under tiden till och med den 31 december 1957. Särskild prövning av behovet av uttag bör icke äga rum. En i administrativ väg utfärdad föreskrift om att medel får disponeras utan iakttagande av den i 6 § förordningen om skogskonto stadgade uppsägningstiden innebär självfallet icke något åläggande för vederbörande bank att omedelbart vid anfordran utbetala medlen. Bankens vanliga lyftningsbestämmelser blir tillämpliga för sådana uttag. I praktiken torde detta, som bankföreningen framhållit, innebära att uttag omedelbart kan ske, varvid dock, om det gäller uttag av större belopp, kontoinnehavaren kan få betala en viss provision.

Utskottet

För flertalet av de jordbrukare, som i år drabbats av skördeskadorna och som har medel innestående på skogskonto, torde det vara fördelaktigt ur beskattningssynpunkt att i år göra uttag å sådant konto. Genom att uttagna medel skall tas upp som intäkt, det år uttaget sker, kan nämligen en utjämning av eventuell förlust i anledning av skördeskadorna härigenom komma till stånd. Emellertid får enligt bestämmelse i 6 § förordningen om skogskonto uttag å sådant konto göras först efter fyra månaders uppsägningstid. Genom att skördeskadorna i allmänhet inträffat efter utgången av augusti månad har anledning att i sådant syfte göra uttag inte yppats förrän det med hänsyn till uppsägningstiden varit för sent.

I likhet med departementschefen finner utskottet att möjlighet bör beredas skogskontoinnehavare att utan hinder av den stadgade uppsägningstiden i år göra uttag å skogskonto. Även i framtiden kan behov uppkomma att göra undantag från skyldigheten att iakttaga den stadgade uppsägningstiden. Utskottet har inte något att erinra mot att Kungl. Maj:t genom en uttrycklig författningsbestämmelse tillerkännes rätt att, om särskilda förhållanden det föranleder, medgiva undantag från regeln om fyra månaders uppsägningstid. Utskottet vill emellertid understryka angelägenheten av att denna dispensrätt begagnas endast då detta påkallas av särskilda förhållanden såsom de i år föreliggande.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,
att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 189, antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning angående ändrad lydelse av 6 § förordningen den 27 mars 1954 (nr 142) om taxering för inkomst av medel, som insatts å skogskonto.

Stockholm den 4 december 1957

På bevillningsutskottets vägnar:

EDGAR SJÖDAHL

Närvarande:

från första kammaren: herrar Sjödahl, Hagberg, Heüman, Spetz, Eriksson, Söderquist, Erik Jansson, fröken Ranmark och herr Werner; samt

från andra kammaren: herrar Kollberg, Nilsson i Svalöv*, Brandt, Gustafson i Göteborg, Allard, Kärrlander, Persson i Svensköp, Vigelsbo, Wiklund och Asp.

* Ej närvarande vid betänkandets justering.